

2022. október 24. hétfő

Zsolt 85, 5-8: *Állíts helyre minket, szabadító Istenünk, s fordítsd el rólunk haragodat! Vagy örökre haragszol ránk, és kiterjeszted haragodat nemzedékről nemzedékre? Ugye felénk fordulsz és életre keltesz minket és néped örvendezhet majd tebenned? Mutasd meg nekünk, Uram, irgalmasságodat, és szabadításodat add meg nekünk.*

Mk 6,30-44: *Az apostolok összegyűltek Jézus körül, és elbeszélték neki mindazt, amit tettek és tanítottak. Ő pedig így szólt hozzájuk:*

– *Jöjjetek velem csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjétek ki magatokat egy kissé! Olyan nagy jövés-menés volt ugyanis, hogy még enni sem volt idejük. Elhajóztak egy lakatlan helyre magukban. De sokan meglátták és felismerték őket, amikor elindultak, ezért minden városból összefutottak oda, és megelőzték őket. Amikor Jézus kiszállt, és meglátta a nagy sokaságot, megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok, és elkezdte őket sok mindenre tanítani.*

Amikor az idő már későre járt, odamentek hozzá a tanítványai, és így szóltak hozzá:

– *Lakatlan ez a hely, és az idő már későre jár. Küldd el őket, hogy a környező településekre és falvakba menve ennielőt vegyenek maguknak!*

Ő azonban így válaszolt nekik:

– *Adjatok nekik enni ti! Mire ezt mondták neki:*

– *Mi menjünk el, és vegyünk kétszáz dénárért kenyeret, hogy enni adhassunk nekik?*

Jézus azonban ezt mondta nekik:

– *Hány kenyereitek van? Menjetek, nézzétek meg! Megnézvéen így szóltak:*

– *Öt, meg két halunk.*

Ekkor megparancsolta nekik, hogy ültessenek le mindenkit csoportonként a zöld fűre. Le is ültek százas és ötvenes csoportokban. Ekkor Jézus vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta és megtörte a kenyeret, majd átadta a tanítványoknak, hogy osszák szét. A két halat is elosztotta mindnyájuknak. Mindannyian ettek, és jóllaktak. Összeszedték a megmaradt kenyérdarabokat tizenkét tele kosárral, és azt is, ami a halakból maradt. Akik ettek [a kenyerekből], ötezeren voltak – csak a férfiak.

Igehirdetés:

Zsoltár*

Aki több napos éhezés után
kenyérre gondol:
valódi kenyérre gondol.
Aki egy kínzókamra mélyén
gyengédségre áhítozik:
valódi gyengédségre vágyik.
S aki egy vánkosra borulva
nem érzi magát egyedül:
valóban nincsen egyedül.

Az ötezer ember megvendéglése a feltámadás csodáján kívül az egyetlen olyan csoda, amiről mind a négy evangélium beszámol. Milyen szép ez a kép, ahogyan százas-ötvenes csoportokban ülnek a fűvön és a tanítványok osztják a kenyeret és a halat, mindnyájan esznek és még bőséggel marad is. Isten gondoskodó szeretete mutatkozik meg ebben az idilli képben.

De ez az idilli kép akkor igazán vonzó, ha át tudom élni az éhséget, ami létrehozta.

- Az emberek éhségét, akik Jézus után mentek.

- Jézus éhségét, aki Keresztelő János halála után különösen is kereste azt, ahogyan táplálhatná tanítványait. A kenyérszaporítás ugyanis az utolsó vacsora és az eukarisztia előkészülete is, ezt János evangéliumában látjuk a legtisztábban.

A fizikai éhség tapasztalata vihet át minket más természetű éhségbe is: *"Éhes vagyok!" - És egyszeriben érzem a halhatatlan éhséget, amit a nyomorult már réges-rég nem érez, se földi táplálék nem csillapít.* - írja véletlenül éppen Pilinszky a Francia fogoly c versében.

Éhes vagyok? Valóban? Pásztor nélküli juhok vagyunk-e, akik Jézusra várunk? Vagy elvagyunk jól, köszönjük szépen, elnyomjuk mi az éhségünket mindenféle eszközzel, zenével, fbookkal, instával. Vagy éppen folyamatos nassolással.

Azt hiszem, kicsit olyanok vagyunk, mint a három kis süni a viccben. Éhes is vagyok-szomjas is vagyok, egyedül is vagyok – hozd vissza a testvérkéimet. Mintha a keresztény hitünk valamiféle önelégültséghez vezetne, pedig addig vagyunk úton, amíg be merjük vallani amit itt az emberek és a tanítványok: éhes vagyok és nem tudok enni adni sem magamnak, sem a rám bízottaknak.

Nagyon nehezen született meg ez a mai áhitat bennem, és talán pont azért, mert nehezen értettem meg, hogy addig nem tudok erről beszélni, amíg a saját éhségemet és tehetetlenségemet nem engedem közel magamhoz. Amíg én akarok nektek lelki-szellemi táplálékot adni itt reggel, akkor az kudarc. Amikor valahogy együtt állunk be a táplálékkérők sorába, az siker.

Mit jelent ez ma reggel? Szabad, sőt kell valódi lelki éhséget megélni: szabad nem érteni a világot, szabad zavarban lenni, szabad nehéznek érezni mindazt, ami körülvesz minket és szabad vágyani valami jobbra, szebbre, valódira. És ha megvan ez az éhség, akkor jó ezt imában Jézus elé vinni, és ez nem biztos, hogy szép ima lesz, de őszinte ima lesz, és hiszem, tudom, és tapasztalom, hogy nem marad válasz nélkül.

Mi a Te éhséged ma reggel? Mire keresed a választ? Mitől szenvedsz? Mivel küzdesz? Ezt érdemes most imában, csendben Isten elé tenni.